INFORMACJA DOTYCZĄCA OPŁATAY ZA ZMNIEJSZENIE NATURALNEJ RETENCJI TERENOWEJ

1. Kogo dotyczy obowiązek opłaty retencyjnej

Od 1 stycznia 2018 r. zgodnie z art. 269 ust. 1 pkt 1 oraz art. 272 ust. 8 Ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2022 r., poz. 2625 ze zm.) wprowadzona została tzw. opłata retencyjna.

Obowiązek dotyczy właścicieli nieruchomości o powierzchni powyżej 3500 m^2na obszarach nieujętych w systemy kanalizacji otwartej lub zamkniętej w związku ze zmniejszeniem naturalnej retencji terenowej na skutek wykonywania na nieruchomości robót lub obiektów budowlanych trwale związanych z gruntem, mających wpływ na zmniejszenie tej retencji przez wyłączenie więcej niż 70% powierzchni nieruchomości z powierzchni biologicznie czynnej. Zgodnie z art. 269 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo wodne:

- poprzez uszczelnienie terenu należy rozumieć jego zabudowanie (powierzchnia dachu budynku) oraz utwardzenie tj. wykonanie nieprzepuszczalnego podłoża (asfalt, beton, kostka brukowa),
- otwarte systemy kanalizacji deszczowej to przede wszystkim rowy, a zamknięte systemy to kryte kanały deszczowe wraz ze studzienkami.

Wobec powyższego, jeżeli nieruchomość spełnia wymogi dotyczące powierzchni, ale jest podłączona do kanalizacji deszczowej (zamkniętej lub otwartej), to jest ona zwolniona z ponoszenia opłaty za zmniejszenie naturalnej retencji terenowej. Zwolnienie z opłaty nie obejmuje natomiast nieruchomości, która posiada wyłącznie dostęp do kanalizacji sanitarnej.

Obowiązek uiszczenia opłaty za zmniejszenie naturalnej retencji terenowej ciąży na podmiotach posiadających tytuł prawny do nieruchomości, o których mowa w art. 272 ustawy – Prawo wodne, tj. na właścicielach nieruchomości, użytkownikach wieczystych, posiadaczach samoistnych oraz posiadaczach zależnych, w tym osobach fizycznych, osobach prawnych oraz jednostkach organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej.

2. Obliczanie wysokości opłaty retencyjnej

Sposób obliczania opłaty za tę usługę wodną reguluje art. 272 ust. 8 w/w ustawy. Wysokość opłaty retencyjnej zależy m.in. od powierzchni zabudowanego terenu, jego pokrycia (np. asfaltem, kostką) oraz od tego, czy znajduje się na nim obiekt do retencjonowania wody, tj. stawy, oczka wodne. Jednostkowe stawki opłat za usługi wodne - zmniejszenie naturalnej retencji terenowej, zgodnie z § 9 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 2017 r. w sprawie jednostkowych stawek opłat za usługi wodne (Dz. U. poz. 2471) wynoszą obecnie:

Wysokość opłaty za zmniejszenie naturalnej retencji terenowej wynosi:

1) w przypadku braku urządzeń do retencjonowania wód opadowych lub roztopowych z powierzchni uszczelnionych trwale związanych z gruntem
   – 0,50 zł za 1 m² powierzchni uszczelnionej w skali roku;
2) w przypadku zastosowania urządzeń do retencjonowania wód opadowych lub roztopowych z powierzchni uszczelnionych trwale związanych z gruntem o pojemności:
   a. do 10% odpływu rocznego z powierzchni uszczelnionych
      – 0,30 zł za 1 m² powierzchni uszczelnionej w skali roku;
   b. od 10% do 30% odpływu rocznego z powierzchni uszczelnionych
      – 0,15 zł za 1 m² powierzchni uszczelnionej w skali roku;

c. powyżej 30% odpływu rocznego z powierzchni uszczelnionych – 0,05 zł za 1 m² powierzchni uszczelnionej w skali roku.

Wpływy z tytułu opłat za usługi wodne z tytułu zmniejszenia naturalnej retencji terenowej, o której mowa w art. 269 ust. 1 pkt 1, stanowią w 90% przychód Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie , a w 10% dochód budżetu gminy.

3. Termin wniesienia opłaty

Opłata odnosi się do jednej nieruchomości, co oznacza, iż dotyczy ona działek objętych jedną księgą wieczystą. Właściciel nieruchomości, którego niniejsza opłata dotyczy (patrz pkt. 1) ma obowiązek składania oświadczenia raz na kwartał (osobno dla każdej księgi wieczystej, pod numerem której znajduje się nieruchomość lub jej część). Burmistrz po otrzymaniu oświadczenia zgodnie z art. 272 ust. 10 i 22 ustawy Prawo wodne, weryfikuje zawarte w nim dane, a następnie w formie informacji ustala wysokość opłaty retencyjnej za dany kwartał. Opłatę wylicza się kwartalnie na podstawie iloczynu jednostkowej stawki opłaty, wyrażonej w m² wielkości utraconej powierzchni biologicznie czynnej oraz czasu określonego w latach. Nie ma ona charakteru stałego, ponieważ na skutek działań właściciela jej wartość może ulegać zmianie. Ustalenie wysokości opłaty za usługę wodną następuje na podstawie oświadczeń podmiotów zobowiązanych do ponoszenia opłat za usługi wodne (art. 552 ust. 2 a pkt 2 oraz ust. 2 b ustawy Prawo wodne).

Termin złożenia oświadczenia do Wójta Gminy Lanckorona wynosi 30 dni od dnia, w którym upłynął dzień przypadający na koniec kwartału:

I kwartał - do dnia 30 kwietnia

II kwartał - do dnia 30 lipca

III kwartał - do dnia 31 października

IV kwartał - do dnia 30 stycznia po roku kalendarzowym, którego dotyczy kwartał* w celu sprawnego ustalenia wysokości opłaty podmioty mogą złożyć oświadczenia w terminie do dnia 14.01.2027 r.

Wniesienie opłaty powinno nastąpić w terminie 14 dni od dnia, w którym doręczono informację ustalającą wysokość należności, na rachunek bankowy Urzędu Gminy Lanckorona.

4. Konsekwencje niewniesienia opłaty

Podmiot zobowiązany do ponoszenia opłat za usługi wodne, który otrzymał informację o uiszczeniu stosownej opłaty, jeżeli nie zgadza się z jej wysokością, może złożyć reklamację. Reklamację składa się do Wójta Gminy Lanckorona, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia otrzymania informacji. W razie nieuznania reklamacji przez burmistrza, określi on wysokość opłaty za usługi wodne w drodze decyzji. Również w przypadku, gdy podmiot zobligowany do wniesienia opłaty nie wykona swojego obowiązku Wójt, na podstawie art. 272 ust. 24 Ustawy Prawo wodne, z urzędu wyda decyzję określającą wysokość opłaty. Złożenie reklamacji, jak i zaskarżenie decyzji, nie wstrzymuje obowiązku wniesienia opłaty.

Zgodnie z art. 300 ust. 1 ustawy Prawo wodne do ponoszenia opłat za usługi wodne stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2651 ze zm.).